

Arrest

nr. 56 533 van 23 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse en Servische nationaliteit te zijn, op 24 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat R. VAN DE SIJPE, die tevens verschijnt voor de tweede verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoeker als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma geboren in Kragujevac, Servië, en heeft u zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit. Vanaf uw geboorte tot in 1996 woonde u bij uw moeder in Mitrovica, Kosovo, maar ging u geregeld naar Kragujevac, Servië, waar uw vader werkte in de wapenfabriek Zastava. Nadat u in 1996 traditioneel huwde met (G.E.) (O.V. 6.565.009) verbleef u eerst zes maanden met haar in Kragujevac. Omdat de Serviërs uw echtgenote een Albanese noemden en haar zeiden dat ze maar bij de Albanezen moest gaan wonen, trok u in bij uw schoonfamilie in Kosovo Polje, Kosovo. Na het beëindigen van de Kosovo oorlog keerde u voor tien maanden terug naar Kragujevac. In die periode werd u geregeld door Serviërs lastiggevallen. Op een

keer viel u en brak u uw arm. U liet zich verzorgen door een arts, die u hielp. Echter, u kan uw arm nu nog steeds niet goed draaien en meent dan ook dat u niet goed verzorgd werd. Omdat jullie in Kragujevac niet buiten durfden te komen, onder andere omdat uw echtgenote geen Servisch spreekt, keerden jullie na tien maanden naar Kosovo Polje terug. Daar bleven jullie tot januari 2009. Toen vielen vijf Albanezen het huis van uw schoonvader binnen. Uzelf, uw schoonvader en twee van uw schoonbroers werden geslagen en jullie werden verplicht het huis te verlaten. Uzelf gaf dit incident niet aan bij de Kosovaarse autoriteiten, maar uw schoonvader, (B.Y.), deed er wel aangifte van. U weet niet wat de politie nadien nog concreet heeft gezegd of gedaan. De dag na het incident immers verliet u Kosovo en trok u met uw gezin andermaal naar Kragujevac, waar jullie bij uw ouders introkken. In Servië had u geen rechten en durfde u niet buiten te komen omdat u er niet met rust gelaten werd. U kreeg er meermaals van Serviërs te horen dat u naar Kosovo, naar de Albanezen, terug moest keren. Ook werd u, telkens als er een identiteitscontrole door de politie plaatsvond, door de agenten gezegd dat u terug naar Kosovo moest keren. Op de markt, waar u goederen verkocht, werd u door de inspectie meermaals beboet omdat u niet in orde was met de regels en werden uw goederen afgenomen. Omdat u in Servië geen rechten heeft en er voor Roma geen plaats is, verliet u Servië na anderhalf jaar en reisde u naar België, waar u op 13 juli 2010 asiel aanvraagde. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit vrees door de Albanezen vermoord te worden omdat ze de Roma haten en uit vrees voor problemen omdat uw vader als een spion voor de Serviërs wordt beschouwd omdat hij jarenlang in een Servisch bedrijf heeft gewerkt. Ook naar Servië wenst u niet terug te keren omdat de Serviërs, waaronder skinheads, Roma uit Kosovo haten en u daardoor niet in Servië kan leven. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 18 juli 2001 te Kragujevac; uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 7 juli 2008 te Kragujevac; uw huwelijksakte, uitgereikt op 3 september 2007 te Kragujevac; de Servische identiteitskaarten van uw ouders, uitgereikt op 7 augustus 2001 te Kragujevac; een kopie van de Servische huwelijksakte van uw ouders, uitgereikt op 15 juni 2001 te Kragujevac; een kopie van de Servische nationaliteitsakte van uw moeder, uitgereikt op 13 augustus 2001 te Kraljevo; het Servische werkboekje van uw vader waaruit blijkt dat hij van 1980 tot 2000 voor het bedrijf Zastava heeft gewerkt, uitgereikt op 21 februari 1978 te Kragujevac; en een kopie van een handgeschreven document van uw vader waarop een aantal details over zijn werkplaats genoteerd staan.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde over zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit te beschikken en sinds uw jeugd afwisselend in Kosovo en Servië te hebben gewoond, waarbij uw vaste woonplaats Kosovo was maar u geregeld naar Kragujevac, Servië, reisde waar uw vader woonde.

Voor wat betreft Kosovo, waar u vanaf 1996 tot januari 2009, met uitzondering van een tiental maanden kort na de Kosovo-oorlog, in Kosovo Polje bij uw schoonfamilie zou hebben verbleven, dient opgemerkt te worden dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u Kosovo bent ontvlucht wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan gewezen worden op een aantal elementen die ernstige twijfels doen rijzen over uw beweerde recente verblijf in Kosovo sinds kort na de oorlog tot januari 2009. Zo wist u niet wat UNMIK - tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo sinds het einde van de oorlog - of EULEX - European Union Rule of Law Mission die sinds december 2008 in Kosovo de taken van de UNMIK-politie overnam - betekenen en had u hier zelfs nog nooit over gehoord (CGVS, p. 13-14). Beide internationale organisaties spelen nochtans reeds geruime tijd een voorname rol in het dagelijks leven in Kosovo. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat u, indien u de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo zou hebben gewoond, deze organisaties niet zou kennen. Voorts kon u wel zeggen dat er na de oorlog nog eens een ernstige opflakking van geweld in Kosovo heeft plaatsgevonden, maar u wist, hoewel u op dat moment in Kosovo Polje zou hebben verbleven, niet wanneer, wat de oorzaak was en hoe lang het duurde. U verklaarde dat u tijdens die periode niet buitenkwam en dat u er ook niets van op de televisie heeft gezien (CGVS, p. 14). Gezien de intensiteit en de wijdverspreidheid van de rellen van maart 2004 kan er echter verwacht worden dat een inwoner van Kosovo die ten tijde van de rellen in Kosovo verbleef meer informatie kan geven over het grootste etnische incident sinds het beëindigen van de oorlog van 1999. Bij de onlusten verloren 19 mensen het leven en werden 8000 Serviërs uit hun huizen verjaagd. Ook in Kosovo Polje waren de onlusten duidelijk voelbaar. De twijfels over uw beweerde verblijf in Kosovo na de oorlog worden verder bevestigd daar u niet terug te vinden bent in de kieslijsten van Kosovo Polje, hoewel u verklaarde ingeschreven te zijn in de gemeente van Kosovo Polje (CGVS, p. 8). Bovendien legt u geen enkel identiteitsdocument neer dat recent in Kosovo

werd uitgereikt. U beweerde weliswaar dat u en uw echtgenote een Kosovaarse identiteitskaart bezaten, maar dat deze door de smokkelaar meegenomen zouden zijn (CGVS, p. 7). Voorts kan worden opgemerkt dat u niet wist of er in Kosovo Polje een Roma-voorzitter bestaat. U kon dan ook niet zeggen wie Femi Gashi is (CGVS, p. 13, 15), de lokale Roma-leider die zetelt in het 'comité van de gemeenschappen' in Kosovo Polje. Ook van Muharrem Berisha, Roma en ambtenaar bij het 'bureau van de gemeenschappen', had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 15). Beide voornoemde instellingen spelen een belangrijke rol in de bescherming van de rechten van minderheden binnen de gemeente van Kosovo Polje. Tot slot kon u niet vertellen wat Fidan Lahu is (CGVS, p. 15). Dit centrum voor samenwerking en integratie is een koepelorganisatie waar verschillende NGO's die opkomen voor de rechten van de minderheden samengebracht zijn en waar Roma terecht kunnen voor meerder zaken waaronder gratis juridische advies en bijstand, informatie over onderwijs, gezondheid en de integratie van vrouwen. Gezien de duidelijke aanwezigheid en belangrijke rol van dit centrum in de RAE-gemeenschap van Kosovo Polje is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat u, indien u tot januari 2009 werkelijk in Kosovo Polje zou hebben verbleven, niet zou weten wat Fidan Lahu is. Voorgaande bevindingen zetten uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling.

Dat uw geloofwaardigheid in het gedrang is, blijkt tevens uit het feit dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u naar eigen zeggen in 2009 gedwongen zouden hebben Kosovo definitief te verlaten. U verklaarde dat u Kosovo in 2009 verliet omdat er vijf Albanezen de woning van uw schoonvader binnenvielen, jullie sloegen en verplichtten de woning te verlaten, waarna u en uw gezin Kosovo verlieten en introkken bij uw ouders in Kragujevac, Servië (CGVS, p. 12). Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen hieromtrent niet stroken met de verklaringen van uw echtgenote afgelegd op het Commissariaat-generaal. Uw echtgenote stelde immers dat jullie tijdens de Kosovo-oorlog samenwoonden met haar ouders en twee van haar broers en dat er op een dag Albanezen binnenkamen die de mannen sloegen en eisten dat jullie het huis zouden verlaten (CGVS echtgenote, p. 4, 9). Terwijl u dit incident in 2009 plaatste, situeerde uw echtgenote het net na de oorlog en verklaarde ze expliciet dat jullie destijds nog maar drie kinderen hadden en dat de jongste twee, geboren in 2002 en in 2004, nog niet geboren waren (CGVS echtgenote, p. 4, 10).

Deze verklaringen over een gewelddadige inval door Albanezen in 2009 stroken verder ook niet met de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo en ook in Kosovo Polje sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder – de gemeente waar u van 1996 tot januari 2009 bij uw schoonfamilie zou hebben ingewoond – wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo, waaronder Kosovo Polje, werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor eventuele (veiligheids)problemen als Roma in Kosovo, waar u oorspronkelijk wel van afkomstig bent, geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen zou hebben gehad (CGVS, p. 18). U verklaarde van het incident in januari 2009 geen aangifte te hebben gedaan bij de Kosovaarse politie, maar stelde dat uw schoonvader, Berisha Yusuf, dit wel gedaan zou hebben. U wist evenwel niet hoe de politie gereageerd had en wat er werd ondernomen aangezien u uw schoonvader er nooit meer achter vroeg omdat het u niet langer interesseerde en het toch uw probleem niet meer was (CGVS, p. 12-13). Dat u zich bij uw schoonfamilie niet verder heeft geïnformeerd over elementen die deel uitmaken van de kern van uw vrees getuigt vooreerst van weinig interesse, wat maar moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van

vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. In het licht van voorgaande is uw uitspraak dat u niet naar Kosovo terugkan omdat u er vermoord zal worden door de Albanezen omdat deze Roma haten (CGVS, p. 17) dan ook een blote bewering die niet gestoeld is op enige objectieve informatie aangaande de actuele situatie in Kosovo.

U verklaarde ten slotte niet naar Kosovo te kunnen terugkeren uit schrik dat u er problemen zal krijgen met Albanezen omdat uw vader voor de Servische wapenfabriek Zastava heeft gewerkt en daarom door de Albanezen als een spion voor de Serviërs zou worden aanzien (CGVS, p. 6, 7, 16). U heeft in verband hiermee evenwel geen concrete elementen aangebracht dat u naar aanleiding van dit werk van uw vader, dat op zich door mij niet wordt betwist, een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of een reëel risico zou lopen op ernstige schade. U verklaarde immers dat u hierdoor nooit eerder concrete problemen kende in Kosovo en dat ook uw burens in Kosovo Polje, die zouden geweten hebben dat uw vader in Servië werkte aangezien u er regelmatig op bezoek ging, u nooit lastigvielen in verband met het vroegere werk van uw vader (CGVS, p. 16, 17). Bijkomend kan hier nogmaals verwezen worden naar bovenstaande informatie waaruit blijkt dat u voor eventuele problemen met uw Albanese burens in Kosovo Polje afdoende beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten die bescherming bieden aan alle minderheden en dus ook aan Roma en klachten zonder onderscheid naar etnie behandelen.

Volledigheidshalve kan in verband met Kosovo nog worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal wel aantoonde dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Bijkomend merk ik nog op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Voor wat betreft Servië, waar u het laatste anderhalf jaar voor uw komst naar België zou hebben gewoond, dient vastgesteld te worden dat u evenzeer onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u uit Servië vertrokken bent wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U gaf aan dat u in Servië geen grote problemen had, maar dat u er niet durfde buiten te komen omdat u er niet met rust gelaten werd. De Serviërs haten Roma en zeiden meermaals dat jullie moesten terugkeren naar Kosovo (CGVS, p. 15). Uw echtgenote voegde hier nog aan toe dat ze geregeld door Serviërs werd beledigd als ze boodschappen ging doen (CGVS echtgenote, p. 8-9). Voornoemde provocaties zijn evenwel niet voldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals uitgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming. Hierbij kan opgemerkt worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Servische overheid zich, net zoals de Kosovoarse overheid, niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid eveneens gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Deze uitgebreide wetgeving maakt discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de Servische autoriteiten. Ook blijkt uit de beschikbare informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging.

Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2010 toch beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Gelet op voorgaande informatie kan geconcludeerd worden dat u, ook als Roma, in geval van problemen met Serviërs voor de nodige bescherming een beroep kan doen op de in Servië aanwezige (lokale) autoriteiten. U wees er weliswaar op dat u in Servië verscheidene keren door de politie werd tegengehouden bij identiteitscontroles waarbij u, hoewel u niet voor problemen zorgde, toch vaak mishandeld werd door de politie zelf. Deze mishandelingen zouden er evenwel slechts uit bestaan hebben dat de agenten u zeiden dat u naar Kosovo moest terugkeren, waarna u uw identiteitskaart terugkreeg en u mocht gaan (CGVS, p. 15-16). U werd hierbij nooit fysiek aangepakt (CGVS, p. 16). Dergelijke verbale provocaties van enkele agenten bij een identiteitscontrole wijzen –

gelet op bovenstaande informatie aangaande de algemene werking van de Servische politie en waaruit blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden – niet noodzakelijk op een algemene onwil vanwege de Servische autoriteiten om u, indien gevraagd, de nodige bescherming te bieden.

Er dient in deze volledigheidshalve nog op gewezen te worden dat er in Servië meerdere mechanismen bestaan - die ook toegankelijk zijn voor minderheden waaronder Roma - om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen en gedooft wangedrag van politieagenten, dat inderdaad wel voorkomt, niet zondermeer. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat erondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

Tevens maakte u duidelijk in Servië herhaaldelijk problemen te hebben gehad met de marktinspectie die u geregeld boetes gaf en uw goederen in beslag nam omdat u uw goederen verkocht zonder in het bezit te zijn van een vergunning (CGVS, p. 16). Hier dient echter opgemerkt te worden dat dergelijk handelen van de marktinspectie niet noodzakelijk gelijkgesteld kan worden met een vervolging in de zin van de Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het handhaven van de openbare orde behoort tot de taken van de politie/inspectie en het bestraffen van onderdanen voor handelingen die onwettig zijn behoort tot de soevereine bevoegdheid van een staat en wijst niet noodzakelijk op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u onterecht boetes zou hebben gekregen. U stelde immers zelf dat u zonder vergunning op de markt stond en dat het zelfs normaal was dat u boetes kreeg. U voegde hier aan toe dat u vroeger wel over een vergunning beschikte en dat u toen nooit beboet werd (CGVS, p. 16).

Tot slot verklaarde u in Servië als Roma geen rechten te hebben (CGVS, p. 15). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Roma, net als in Kosovo, ook in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Echter, hier kunnen dezelfde opmerkingen als voor Kosovo gemaakt worden, met name dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma. Naast de hierboven reeds vermelde wetgeving die discriminatie op grond van etnie verbiedt, heeft Servië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dat u op een keer als Roma, toen u uw arm had gebroken, niet goed verzorgd zou zijn door de arts in Servië (CGVS, p. 11) kan u overigens geenszins hardmaken. U baseert deze conclusie immers louter op uw persoonlijke waarneming dat u uw arm nog steeds niet goed kan draaien en een verschil ziet tussen uw twee armen (CGVS, p. 11).

Gelet op al het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de zowel in Kosovo als in Servië opererende autoriteiten aan respectievelijk alle Kosovaarse en Servische onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in zowel de Kosovaarse als de Servische maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo en in Servië redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie zowel in Kosovo als in Servië a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten wijzen niets aan bovenstaande bevindingen. Uw Servische identiteitskaart, geboorteakte en huwelijksakte tonen louter uw identiteit, uw oorspronkelijke herkomst uit Kosovo, uw Servische nationaliteit en uw huwelijk met Glogov Esma aan, wat in deze beslissing niet ter discussie staat. De Servische identiteitskaarten van uw ouders evenals hun huwelijksakte en de Servische nationaliteitsakte van uw moeder staven hun identiteit, Servische nationaliteit en huwelijk, maar ook hier wordt op zich niet aan getwijfeld. Uit het werkboekje van uw vader en het door hem geschreven document met details over zijn werk blijkt dat hij van 1980 tot 2000 werkzaam was in de fabriek Zastava. Dit wordt door mij niet betwist, maar dit werpt geen ander licht op het feit dat u niet heeft aangetoond geen hulp of bescherming te kunnen zoeken bij de Kosovaarse autoriteiten in geval van eventuele (toekomstige) problemen hierdoor met Albanezen in Kosovo.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoekster als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Kosovo Polje, Kosovo, en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. Na uw huwelijk in 1996 met (G.M.) (O.V. 6.656.009) verbleef u eerst zes maanden met hem in Kragujevac, Servië, waar uw schoonvader woonde. Nadien trok u met uw echtgenoot in bij uw familie in Kosovo Polje. Op een dag net na de oorlog vielen Albanezen uw ouderlijk huis binnen, eisten het huis op en sloegen uw echtgenoot, uw vader en twee van uw broers. Uw hele familie vertrok hierna naar de familie van uw moeder in Rahovac, Kosovo, terwijl u met uw echtgenoot en uw drie jongste kinderen naar Kragujevac vluchtte. Jullie bleven er toen tien maanden alvorens terug te keren naar Kosovo Polje. In Kosovo Polje wilden op een keer, toen uw echtgenoot er niet was, twee tot drie Albanezen uw huis binnenkomen. U vermoedt dat ze u wilden verkrachten. U zei hen dat uw echtgenoot niet thuis was en gaf hen geen toelating het huis binnen te komen, waarop ze weggingen. Hierna vroeg uw echtgenoot u waarom u boos en gestresseerd was en zei u hem dat u weg wilde uit Kosovo. Vervolgens keerden jullie terug naar Kragujevac, waar jullie bleven tot jullie komst naar België. In Servië werd u meermaals beledigd wanneer u boodschappen ging doen. U vertelde dit niet aan uw echtgenoot uit vrees dat de problemen nog groter zouden worden. Uit schrik dat uw kinderen zouden zien hoe u behandeld werd en omdat u er geen leven had, verliet u samen met uw gezin Servië en reisde u naar België, waar u op 13 juli 2010 asiel aanvraagde. U bent in het bezit van uw Servische geboorteakte en uw Servisch nationaliteitsattest, beide uitgereikt op 6 september 2007 te Nis. Dit nationaliteitsattest toont aan dat u ook over het Servisch staatsburgerschap beschikt.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot, (G.M.), werden uiteengezet (CGVS, p. 7-8). In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde over zowel de Kosovaarse als de Servische nationaliteit te beschikken en sinds uw jeugd afwisselend in Kosovo en Servië te hebben gewoond, waarbij uw vaste woonplaats Kosovo was maar u geregeld naar Kragujevac, Servië, reisde waar uw vader woonde.

Voor wat betreft Kosovo, waar u vanaf 1996 tot januari 2009, met uitzondering van een tiental maanden kort na de Kosovo-oorlog, in Kosovo Polje bij uw schoonfamilie zou hebben verbleven, dient opgemerkt te worden dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u Kosovo bent ontvlucht wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan gewezen worden op een aantal elementen die ernstige twijfels doen rijzen over uw beweerde recente verblijf in Kosovo sinds kort na de oorlog tot januari 2009. Zo wist u niet wat UNMIK - tijdelijke administratie van de Verenigde Naties in Kosovo sinds het einde van de oorlog - of EULEX - European Union Rule of Law Mission die sinds december 2008 in Kosovo de taken van de UNMIK-politie overnam - betekenen en had u hier zelfs nog nooit over gehoord (CGVS, p. 13-14). Beide internationale organisaties spelen nochtans reeds geruime tijd een voorname rol in het dagelijks leven in Kosovo. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat u, indien u de afgelopen jaren daadwerkelijk in Kosovo zou hebben gewoond, deze organisaties niet zou kennen. Voorts kon u wel zeggen dat er na de oorlog nog eens een ernstige opflakking van geweld in Kosovo heeft plaatsgevonden, maar u wist, hoewel u op dat moment in Kosovo Polje zou hebben verbleven, niet wanneer, wat de oorzaak was en hoe lang het duurde. U verklaarde dat u tijdens die periode niet buitenkwam en dat u er ook niets van op de televisie heeft gezien (CGVS, p. 14). Gezien de intensiteit en de wijdverspreidheid van de rellen van maart 2004 kan er echter verwacht worden dat een inwoner van Kosovo die ten tijde van de rellen in Kosovo verbleef meer informatie kan geven over het grootste etnische incident sinds het beëindigen van de oorlog van 1999. Bij de onlusten verloren 19 mensen het leven en werden 8000 Serviërs uit hun huizen verjaagd. Ook in Kosovo Polje waren de onlusten duidelijk voelbaar. De twijfels over uw beweerde verblijf in Kosovo na de oorlog worden verder bevestigd daar u niet terug te vinden bent in de kieslijsten van Kosovo Polje, hoewel u verklaarde ingeschreven te zijn in de gemeente van Kosovo Polje (CGVS, p. 8). Bovendien legt u geen enkel identiteitsdocument neer dat recent in Kosovo werd uitgereikt. U beweerde weliswaar dat u en uw echtgenote een Kosovaarse identiteitskaart bezaten, maar dat deze door de smokkelaar meegenomen zouden zijn (CGVS, p. 7). Voorts kan worden opgemerkt dat u niet wist of er in Kosovo Polje een Roma-voorzitter bestaat. U kon dan ook niet zeggen wie Femi Gashi is (CGVS, p. 13, 15), de lokale Roma-leider die zetelt in het 'comité van de gemeenschappen' in Kosovo Polje. Ook van Muharrem Berisha, Roma en ambtenaar bij het 'bureau van de gemeenschappen', had u nog nooit gehoord (CGVS, p. 15). Beide voornoemde instellingen spelen een belangrijke rol in de bescherming van de rechten van minderheden binnen de gemeente van Kosovo Polje. Tot slot kon u niet vertellen wat Fidan Lahu is (CGVS, p. 15). Dit centrum voor samenwerking en integratie is een koepelorganisatie waar verschillende NGO's die opkomen voor de rechten van de minderheden samengebracht zijn en waar Roma terecht kunnen voor meerder zaken waaronder gratis juridische advies en bijstand, informatie over onderwijs, gezondheid en de integratie van vrouwen. Gezien de duidelijke aanwezigheid en belangrijke rol van dit centrum in de RAE-gemeenschap van Kosovo Polje is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat u, indien u tot januari 2009 werkelijk in Kosovo Polje zou hebben verbleven, niet zou weten wat Fidan Lahu is. Voorgaande bevindingen zetten uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling.

Dat uw geloofwaardigheid in het gedrang is, blijkt tevens uit het feit dat er geen geloof gehecht kan worden aan de problemen die u naar eigen zeggen in 2009 gedwongen zouden hebben Kosovo definitief te verlaten. U verklaarde dat u Kosovo in 2009 verliet omdat er vijf Albanezen de woning van uw schoonvader binnenvielen, jullie sloegen en verplichtten de woning te verlaten, waarna u en uw gezin Kosovo verlieten en introkken bij uw ouders in Kragujevac, Servië (CGVS, p. 12). Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen hieromtrent niet stroken met de verklaringen van uw echtgenote afgelegd op het Commissariaat-generaal. Uw echtgenote stelde immers dat jullie tijdens de Kosovo-oorlog samenwoonden met haar ouders en twee van haar broers en dat er op een dag Albanezen binnenkamen die de mannen sloegen en eisten dat jullie het huis zouden verlaten (CGVS echtgenote, p. 4, 9). Terwijl u dit incident in 2009 plaatste, situeerde uw echtgenote het net na de oorlog en verklaarde ze expliciet dat jullie destijds nog maar drie kinderen hadden en dat de jongste twee, geboren in 2002 en in 2004, nog niet geboren waren (CGVS echtgenote, p. 4, 10).

Deze verklaringen over een gewelddadige inval door Albanezen in 2009 stroken verder ook niet met de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo en ook in Kosovo Polje sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van

meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje in het bijzonder – de gemeente waar u van 1996 tot januari 2009 bij uw schoonfamilie zou hebben ingewoond - wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo, waaronder Kosovo Polje, werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor eventuele (veiligheids)problemen als Roma in Kosovo, waar u oorspronkelijk wel van afkomstig bent, geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de hulp van of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten, met wie u overigens nooit problemen zou hebben gehad (CGVS, p. 18). U verklaarde van het incident in januari 2009 geen aangifte te hebben gedaan bij de Kosovaarse politie, maar stelde dat uw schoonvader, Berisha Yusuf, dit wel gedaan zou hebben. U wist evenwel niet hoe de politie gereageerd had en wat er werd ondernomen aangezien u uw schoonvader er nooit meer achter vroeg omdat het u niet langer interesseerde en het toch uw probleem niet meer was (CGVS, p. 12-13). Dat u zich bij uw schoonfamilie niet verder heeft geïnformeerd over elementen die deel uitmaken van de kern van uw vrees getuigt vooreerst van weinig interesse, wat maar moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. In het licht van voorgaande is uw uitspraak dat u niet naar Kosovo terugkan omdat u er vermoord zal worden door de Albanezen omdat deze Roma haten (CGVS, p. 17) dan ook een blote bewering die niet gestoeld is op enige objectieve informatie aangaande de actuele situatie in Kosovo.

U verklaarde ten slotte niet naar Kosovo te kunnen terugkeren uit schrik dat u er problemen zal krijgen met Albanezen omdat uw vader voor de Servische wapenfabriek Zastava heeft gewerkt en daarom door de Albanezen als een spion voor de Serviërs zou worden aanzien (CGVS, p. 6, 7, 16). U heeft in verband hiermee evenwel geen concrete elementen aangebracht dat u naar aanleiding van dit werk van uw vader, dat op zich door mij niet wordt betwist, een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren of een reëel risico zou lopen op ernstige schade. U verklaarde immers dat u hierdoor nooit eerder concrete problemen kende in Kosovo en dat ook uw burens in Kosovo Polje, die zouden geweten hebben dat uw vader in Servië werkte aangezien u er regelmatig op bezoek ging, u nooit lastigvielen in verband met het vroegere werk van uw vader (CGVS, p. 16, 17). Bijkomend kan hier nogmaals verwezen worden naar bovenstaande informatie waaruit blijkt dat u voor eventuele problemen met uw Albanese burens in Kosovo Polje afdoende beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten die bescherming bieden aan alle minderheden en dus ook aan Roma en klachten zonder onderscheid naar etnie behandelen.

Volledigheidshalve kan in verband met Kosovo nog worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal wel aantoonde dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Bijkomend merk ik nog op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Voor wat betreft Servië, waar u het laatste anderhalf jaar voor uw komst naar België zou hebben gewoond, dient vastgesteld te worden dat u evenzeer onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u uit Servië vertrokken bent wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U gaf aan dat u in Servië geen grote problemen had, maar dat u er niet durfde buiten te komen omdat u er niet met rust gelaten werd. De Serviërs haten Roma en zeiden meermaals dat jullie moesten terugkeren naar Kosovo (CGVS, p. 15). Uw echtgenote voegde hier nog aan toe dat ze geregeld door Serviërs werd beledigd als ze boodschappen ging doen (CGVS echtgenote, p. 8-9). Voornoemde provocaties zijn evenwel niet voldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals uitgelegd in de definitie van subsidiaire bescherming. Hierbij kan opgemerkt worden dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Servische overheid zich, net zoals de Kosovaarse overheid, niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid eveneens gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Deze uitgebreide wetgeving maakt discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de Servische autoriteiten. Ook blijkt uit de beschikbare informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging.

Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2010 toch beter

functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Gelet op voorgaande informatie kan geconcludeerd worden dat u, ook als Roma, in geval van problemen met Serviërs voor de nodige bescherming een beroep kan doen op de in Servië aanwezige (lokale) autoriteiten. U wees er weliswaar op dat u in Servië verscheidene keren door de politie werd tegengehouden bij identiteitscontroles waarbij u, hoewel u niet voor problemen zorgde, toch vaak mishandeld werd door de politie zelf. Deze mishandelingen zouden er evenwel slechts uit bestaan hebben dat de agenten u zeiden dat u naar Kosovo moest terugkeren, waarna u uw identiteitskaart terugkreeg en u mocht gaan (CGVS, p. 15-16). U werd hierbij nooit fysiek aangepakt (CGVS, p. 16). Dergelijke verbale provocaties van enkele agenten bij een identiteitscontrole wijzen – gelet op bovenstaande informatie aangaande de algemene werking van de Servische politie en waaruit blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden – niet noodzakelijk op een algemene onwil vanwege de Servische autoriteiten om u, indien gevraagd, de nodige bescherming te bieden.

Er dient in deze volledigheidshalve nog op gewezen te worden dat er in Servië meerdere mechanismen bestaan - die ook toegankelijk zijn voor minderheden waaronder Roma - om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen en gedooft wangedrag van politieagenten, dat inderdaad wel voorkomt, niet zondermeer. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren.

Tevens maakte u duidelijk in Servië herhaaldelijk problemen te hebben gehad met de marktinspectie die u geregeld boetes gaf en uw goederen in beslag nam omdat u uw goederen verkocht zonder in het bezit te zijn van een vergunning (CGVS, p. 16). Hier dient echter opgemerkt te worden dat dergelijk handelen van de marktinspectie niet noodzakelijk gelijkgesteld kan worden met een vervolging in de zin van de Conventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het handhaven van de openbare orde behoort tot de taken van de politie/inspectie en het bestraffen van onderdanen voor handelingen die onwettig zijn behoort tot de soevereine bevoegdheid van een staat en wijst niet noodzakelijk op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u onterecht boetes zou hebben gekregen. U stelde immers zelf dat u zonder vergunning op de markt stond en dat het zelfs normaal was dat u boetes kreeg. U voegde hier aan toe dat u vroeger wel over een vergunning beschikte en dat u toen nooit beboet werd (CGVS, p. 16).

Tot slot verklaarde u in Servië als Roma geen rechten te hebben (CGVS, p. 15). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Roma, net als in Kosovo, ook in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Echter, hier kunnen dezelfde opmerkingen als voor Kosovo gemaakt worden, met name dat deze situatie het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma. Naast de hierboven reeds vermelde wetgeving die discriminatie op grond van etnie verbiedt, heeft Servië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling e.d.m. en verstrekt advies aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de Roma-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" - een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid - concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van minderheden op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting tastbaar te verbeteren. In april 2009 heeft Servië in het kader van The Decade of Roma Inclusion een nationale strategie voor de verbetering van de status van de Roma aangenomen. Een actieplan ter uitvoering van deze strategie werd in juli 2009 aangenomen. Daarnaast draagt de "League for the Roma Decade", een alliantie van zestig Roma ngo's en niet-Roma ngo's die de rechten en integratie van Roma verdedigen, bij tot een efficiënte ontwikkeling en de uitvoering van actieplannen van de Servische overheid in het kader van de Decade of Roma Inclusion. Dat u op een keer als Roma, toen u uw arm had gebroken, niet goed verzorgd zou zijn door de arts in Servië (CGVS, p. 11) kan u overigens geenszins hardmaken. U baseert deze conclusie immers louter op uw persoonlijke waarneming dat u uw arm nog steeds niet goed kan draaien en een verschil ziet tussen uw twee armen (CGVS, p. 11).

Gelet op al het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de zowel in Kosovo als in Servië opererende autoriteiten aan respectievelijk alle Kosovaarse en Servische onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in zowel de Kosovaarse als de Servische maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo en in Servië redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie zowel in Kosovo als in Servië a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten wijzen niets aan bovenstaande bevindingen. Uw Servische identiteitskaart, geboorteakte en huwelijksakte tonen louter uw identiteit, uw oorspronkelijke herkomst uit Kosovo, uw Servische nationaliteit en uw huwelijk met Glogov Esma aan, wat in deze beslissing niet ter discussie staat. De Servische identiteitskaarten van uw ouders evenals hun huwelijksakte en de Servische nationaliteitsakte van uw moeder staven hun identiteit, Servische nationaliteit en huwelijk, maar ook hier wordt op zich niet aan getwijfeld. Uit het werkboekje van uw vader en het door hem geschreven document met details over zijn werk blijkt dat hij van 1980 tot 2000 werkzaam was in de fabriek Zastava. Dit wordt door mij niet betwist, maar dit werpt geen ander licht op het feit dat u niet heeft aangetoond geen hulp of bescherming te kunnen zoeken bij de Kosovaarse autoriteiten in geval van eventuele (toekomstige) problemen hierdoor met Albanezen in Kosovo."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing evenmin ombuigen aangezien uw geboorteakte en uw nationaliteitsbewijs louter uw identiteit en uw oorspronkelijke herkomst uit Kosovo aantonen, wat in deze beslissing niet wordt betwist, maar niets meer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op een schending van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (ondermeer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, doordat, eerste onderdeel, de ingeroepen gebreken volgens verzoekers onbestaande, dan wel uiterst miniem zijn, en tweede onderdeel, het CGVS al te gemakkelijk voorhoudt dat de Kosovaarse/Servische overheid afdoende maatregelen hebben genomen tegen de discriminatie van Roma terwijl onvoldoende rekening werd gehouden met de actuele situatie van Roma en met de situatie van verzoekers in het bijzonder.

Aangaande het onderdeel waaruit blijkt dat het CGVS ernstige twijfels heeft over het recente verblijf van verzoekers in Kosovo sinds kort na de oorlog tot januari 2009 omdat verzoeker geen betekenis kon geven aan de begrippen UNMIK en EULEX voert verzoeker aan dat hij slechts een beperkte scholing heeft genoten. Verzoekers betwijfelen of de gestelde vragen wel afdoende pertinent waren en niet te ver afstonden van de werkelijke leefwereld. Bovendien is het al dan niet recent verblijf geen determinerend criterium om in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut of het statuut van subsidiaire bescherming. Er kan niet worden betwist dat verzoekers afkomstig zijn van Kosovo.

Verzoekers werpen op, met betrekking tot de verschillende verklaringen over de problemen die er toe geleid hebben dat zij in 2009 gedwongen werden Kosovo definitief te verlaten, dat verzoeker het had over het geslagen en verjaagd worden door vijf Albanezen in 2009, terwijl verzoekster het duidelijk had over de gebeurtenis net na de Kosovaarse oorlog waarbij Albanezen hun woning in Kosovo in brand staken en zij gedwongen waren om te vluchten naar Servië. De voorgehouden discrepantie tussen de verklaringen van verzoekers is dan ook onbestaande daar het om twee verschillende gebeurtenissen gaat.

Verweerder kan, blijkens het eerste en tweede onderdeel van het eerste middel, niet gevolgd worden wanneer die stelt dat er niet meer kan worden gesproken van interetnisch geweld tegenover de RAE gemeenschap in Kosovo en zulks louter een subjectief onveiligheidsgevoel zou zijn dat geenszins wordt ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. Verzoeker verwijst naar het rapport van Amnesty International van 27 september 2010. Evenmin is het correct dat Roma over hun volledige bewegingsvrijheid beschikken. Verweerder verwijst naar beperkte incidenten in 2009 doch deed geen onderzoek naar de situatie in 2010.

Verzoekers stellen, in een tweede onderdeel, dat het CGVS erkent dat de Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische toestand bevinden doch meent, gelet op de aanzienlijke inspanningen van de Kosovaarse overheid, dat er geen sprake kan zijn van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoekers voeren hiertegen aan dat het beleid van de Kosovaarse overheid dat gericht is op de integratie van de Roma minderheid in menig opzicht faalt, hetgeen Amnesty International er toe heeft gebracht te stellen dat de voorwaarden nog niet vervuld zijn voor een duurzame en veilige terugkeer naar Kosovo. Ook doet het rapport van Amnesty International opmerken dat de maatregelen van de Kosovaarse overheid te weinig waarde hebben om te besluiten dat de situatie van Roma er afdoende verbeterd is. Roma blijven tot op vandaag in Kosovo nog steeds het slachtoffer van discriminatie. Het is dan ook weinig aannemelijk dat verzoeker zich tot de Kosovaarse autoriteiten had kunnen wenden om bescherming.

In een volgend punt stellen verzoekers dat zij ook niet kunnen terugkeren naar Servië. Hiertoe wordt verwezen naar het rapport van Amnesty International. Verzoeker werd dikwijls door de politie opgepakt en onderworpen aan identiteitscontroles, waarbij hij vaak mishandeld werd door de politie zelf. Er kan dan ook van verzoekers niet verwacht worden dat zij zich opnieuw tot de Servische autoriteiten hadden moeten wenden om enerzijds discriminatie en beledigingen van burgers te melden en anderzijds soortgelijke discriminaties en beledigingen van de Servische politie zelf aan te kaarten. Door het tegendeel voor te houden, wordt het redelijkheidsbeginsel miskend.

Verzoekers benadrukken dat de Roma tot op vandaag de meest kwetsbare minderheidsgroep zijn, het voorwerp zijn van verbaal en fysiek geweld door burgers en politie. Tevens worden zij sociaal gediscrimineerd.

2.2.1. Blijkens het niet betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing verklaart verzoeker, naast de Kosovaarse, ook de Servische nationaliteit bezitten.

Blijkens het niet betwiste feitenrelaas aangaande verzoekster wordt vastgesteld dat zij omwille van het Servisch nationaliteitsattest, uitgereikt op 6 september 2007 te Nis, aantoonde ook het Servisch staatsburgerschap te bezitten.

2.2.2. Inzake de vrees voor vervolging ten aanzien van Servië blijkt uit het administratieve dossier dat verzoeker verklaarde geen grote problemen te hebben gekend in Servië. Verzoeker verklaarde weliswaar te zijn mishandeld bij de identiteitscontroles maar bij de nadere vraagstelling verklaarde verzoeker dat hij nooit fysiek werd mishandeld door de politie en dat hem gezegd werd terug te keren naar Kosovo (gehoor verzoeker CGVS p. 15-16). *In casu* oordeelde de commissaris-generaal terecht dat provocaties niet voldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen gewagen van een vervolging zoals bedoeld in het vluchtelingenverdrag. Tevens blijkt dat verzoeker geen problemen had indien hij een vergunning had om op de markt te verkopen en hij het logisch vindt een boete te krijgen wanneer hij zonder vergunning toch verkocht (*ibid.*).

Tevens moet worden opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Verzoeker liet na de bescherming in te roepen van de Servische autoriteiten. Gelet op de voorhanden zijnde informatie in het administratief dossier kan geconcludeerd worden dat verzoeker, als Roma, in geval van problemen met Serviërs voor nodige bescherming een beroep kan doen op de Servische autoriteiten. Verder blijkt uit de gehanteerde informatie aangaande de algemene werking van de Servische politie dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten, plaatsvinden.

Ten aanzien van verzoekster wordt vastgesteld dat haar problemen ten aanzien van Servië, *in casu* vulgaire beledigingen (gehoor verzoekster CGVS, p.8) onvoldoende zwaarwichtig zijn om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging.

Verweerder wordt door de Raad bijgetreden waar die opmerkt dat verzoekers verwijzen naar een 'Human Rights Report' omtrent Servië zonder *in concreto* aan te duiden hoe dit rapport hun persoonlijke vrees voor vervolging bewijst. Het volstaat niet te verwijzen naar een rapport van algemene aard zonder dit te betrekken op de persoonlijke toestand.

De bestreden motiveringen, in de mate dat deze gerelateerd zijn aan Servië, vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, daar zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

Verzoekers maken, in de mate dat hun aangevoerde vrees voor vervolging wordt verbonden aan de Servische nationaliteit, niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging te hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Aangezien verzoekers de bescherming van de Servische autoriteiten kunnen inroepen, is er geen vrees voor vervolging voorhanden.

2.2.4. Het eerste middel is ongegrond.

2.3. In een tweede middel baseren verzoekers zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent om reden dat verzoekers niet de interne beschermingsmogelijkheden in hun land van herkomst hebben uitgeput, terwijl verzoekers onmiskenbaar gevlucht zijn omwille van een reëel risico op ernstige schade waarvoor ze de bescherming van hun land van herkomst niet konden inroepen.

Er is duidelijk sprake van een risico op een onmenselijke behandeling van verzoekers. Ze werden geconfronteerd met geweld, bedreigingen en aanhoudende discriminaties. Ze konden de bescherming van hun land van herkomst niet inroepen omdat de discriminatie niet zelden afkomstig was van de politie.

Verzoekers verwijzen naar het document van Amnesty International en betogen dat er op dit moment geen aanvaardbare voorwaarden in Kosovo zijn om Roma terug te sturen en dat elke afwijzing van tijdelijke internationale bescherming voorbarig is.

Verzoekers voeren aan dat het rapport van Amnesty International in september was gepubliceerd en verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door met deze informatie geen rekening te houden.

2.4.1. Verzoekers, die naast de Kosovaarse nationaliteit ook de Servische nationaliteit bezitten, beroepen zich inzake de subsidiaire beschermingsstatus op de feiten ten grondslag aan hun asielrelaas.

Inzake hun vluchtmotieven werd hoger besloten dat verzoekers onvoldoende zwaarwichtige feiten aanbrachten inzake hun vermeende problemen in Servië en evenmin aannemelijk konden maken dat zij niet op de bescherming konden rekenen van de Servische autoriteiten. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat op basis van dezelfde feiten wel zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat de subsidiaire beschermingsstatus enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst, *in casu* Servië, kan of wil stellen.

Aangezien verzoekers de bescherming van de Servische autoriteiten kunnen invoeren, is er geen reëel risico op ernstige schade voorhanden.

2.4.2. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS